

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Decimoqvarto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33333

esset perinde nobis faciendum, atq; sit a magnis principibus alfe
quid petitis, sibi proponentibus non solum aliquem nume-
rum verborum garrendum. Alioquin em princeps existimaret
se derideri, vel petitores insanire. Sed principes adituri pri⁹ re be-
ne concepta calamitatem suam bene & diligenter exponunt, id
tamen totum eius gratia permittentes, cu bona fiducia fore vt ex-
audiantur. Sic agendum est nobis cu deo certa & indubitata ces-
sione, aliquas calamitates nominatim exprimendo, eas ipsius gra-
tia & bonae voluntati offerentes, nihilq; minus dubitantes qua
nos exauditurum, quod non deus aliquis terrenus fecit.

DECIMOQ VARTO.

¶ Huiusmodi rationem orandi affabre scimus, corporalibus
calamitatibus impeditu. Na morbis correpti, hic S. Christopho.
illie S. Barbarā inuocamus, hic vouetur ad S. Iacobū, illic alio^r
Tum ex animo & corde oratur, tum bona est fiducia, & oēs bo-
nae orationis conditiones. Sed in templū ad missam ingressi, in-
star simulachrorū stamus, nihil scientes cōminisci, nihil profere,
nihil conqueri. Ibi strepunt baculae, ibi sonant folia, ibi os des-
murmurat. Neq; aliud supra. Si vero interrogas, quid abs te sit
vel proponendū vel conquerendū in oratione. Si parū doctus
es, aperi oculos, respiciens vt tuam ita aliorū Christianorū vitā,
praesertim sacrorum conditiōē. Tum em inuenies, quam fides,
spes, charitas, obedientia, castitas, & omnes breuiter virtutes pro-
fligate sunt, nunc vitijs omnigenis regnantibus. Quantus sit bo-
norum praedicatorum & praetorum defectus. Quam nulli nisi
nebulones, foeminae, pueri, & stulti, imperent. Tum inuenies ne-
cessariū esse tam in manē dei indignationem sanguineis lachry-
mis omnibus horis per totum mundum indefinenter deprecari.
Verum em est, nunquā magis fuisse opus oratione quā his tem-
poribus, & in posterum, vsq; in finem mundi. Tantis igitur ca-
lamitatibus & miserijs te non mouentibus ad cōmiserationem &
querimoniam, ne te corrupat & seducat tua conditio, tu⁹ status,
tuus ordo, tuum bonum opus, vel tua oratio. Nihil em in te erit
Christianae vel vene, vel conditionis, quamlibet probus fueris.
Sed haec omnia pronuntiata sunt, fore vt deo maxime irascente,
& Christiana republica plurimum calamitatum passura, desu-
tuos intercessores & deprecatores erga deum. Sicut Esaias
flens dicit. lxiij. Ecce tu iratus es. Non est qui inuocet no-
men tuum, qui constirgat & teneat te. Item Ezechielis. xxij.
F ij

Et quesui de eis virum qui interponeret sepem, & staret oppositus contra me pro terra ne dissiparem eam, & non inueni. Et effusi super eos indignationem meam, & in igne irae meae consumpsi eos. Quibus verbis deus ostendit, se velle quomodo nos ipsi resistere debeamus, & eius irae pro nobis mutuo occurrere. Sicut de propheta Mose saepe scriptum legitur, ab eo deum esse retentum, ne iram suam super populum Israel effunderet.

DECIMOQ VINTO.

¶ Vbi autem manebunt, qui non solum eiusmodi calamitates ecclesiae non curant, non deprecantur, verum etiam rident, in hoc sibi placentes, iudicant obloquuntur, detrahunt, cantantes & loquentes de suorum proximorum peccatis, interim tamen ita in trepidi & impudentes, vt ne templum quidem ingredi, missas audire, orare, sese pro bonis Christianis & habere & haberi dubitent. Hi certe egent, pro quibus duplex fiat oratio, vbi simpliciter oratur pro his quos iudicant, derident, condemnant. Qui & ipsi praenunciatii sunt futuri, per sinistram latronem, qui Christum in sua passione, defectu, & calamitate incelsuit, & per omnes qui Christum ita cruci affixum blasphemabant, quo tempore maxime eum adiuuare debebant. O deus quam caeci, imo quam amentes sumus facti omnes Christiani? Quam do finis erit istius irae o pater caelestis: calamitates Christianae reipublicae pro quibus deprecandis in templo & ad missam conuenimus & congregamur deridendi, blasphemandi, & iudicandi? Hoc enim nostra facit insania sensibilitas. Turca vrbes, regiones, & homines depopulante, templa diripiente, putamus Christianae reipublicae ingentem illam esse iacturam, hic deplangimus, hic in arma & reges & principes vocamus. Sed quod fides interit, quod charitas refrigescit, quod verbum dei omittitur quod omnia breuiter peccatorum genera inualescunt, ibi nemo penitus pugnae meminit. Quin potius Pontifex, episcopi, sacerdotes, monachi, multo deteriores Turcae, quos contra hos spirituales hostes decebat esse duces signiferos, & imperatores huius spiritualis prelij, ipsimet sunt eiusmodi Turcarum, & diabolici exercitus principes & antesignani. Sicut Iudaei Iudeorum Christum capientium. Oportebat Apostolum Episcopum, sacerdotem, & vnum ex optimis esse qui aggredere retur Christum opprimere. Ita oportet Christianam reipublicam ab his a quibus defendenda erat, subuerti, ipsis tam enim interim semper opinione sua in fortibus ita magnanimis, ita prudenter, vt Turcas deuorare velint, & sic caula & domo domi a se icent

Duri, quos non miseret calamitas Ecclesiae.

Similis latroni sinistro in Cruce ridendi Christum.